

§ 10.

Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til efter Forhandling med det i § 1 nævnte Udvalg at træffe de Foranstaltninger, der er fornødne til Gennemførelse af de i Henhold til denne Lov udfærdigede Forskrifter, derunder at paabyde Indsendelse af Oplysninger angaaende Bevægelsen i den industrielle Produktion saavel som angaaende Vare- og Valutabeholdninger (herunder fremmede Værdipapirer og Tilgodehavender af enhver Art m. v.), samt at afholde de med Lovens Administration forbundne Udgifter. De i saa Henseende fornødne Beløb bevilges paa Finansloven.

§ 11.

Forslag til Afvikling af denne Lov forelægges af Ministeren for Handel og Industri — efter Forhandling med Udenrigsministeren og de i §§ 1 og 4 nævnte Udvalg — for Rigsdagen inden 1. November 1935.

§ 12.

Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser eller de i Henhold til denne Lov givne Forskrifter straffes med Bøder fra 500 Kr. eller Hæfte. Bøderne tilfalder Statskassen.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, som er i Strid med Bestemmelser i denne Lov eller de i Henhold til Løven givne Forskrifter, samt de paagældende Beløb eller Værdipapirer, eventuelt disses Salgssum, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive sin Næring.

§ 13.

Ministeren for Handel og Industri træffer de til nærværende Lovs Gennemførelse nødvendige Foranstaltninger og leder Møderne i Udvalget, som nedsættes i Henhold til § 1.

§ 14.

Loven træder i Kraft den 1. Januar 1935. Loven har Gyldighed indtil Udgangen af December 1935.

Bemærkninger fra William Prieme, H. L. Poulsen, J. G. Schjær og Søren Wiene til nedenstaaende Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Under de Forhandlinger, der fra første Færd til Dato i Rigsdag, paa Møder og i Presse har været ført om Valuta-Kontorets Importregulering, har man fra alle Sider og alle Partier erkendt, at denne Ordning ikke kunde være af stedsevarende Natur, men at den var en midlertidig Foranstaltning. Inden for de selvstændige Erhverv er man endvidere paa det rene med, at den nuværende Regulering betyder en voksende Fare for Erhvervenes Selvstændighed, og at det, jo længere Ordningen vedvarer, vil blive vanskeligere at vende tilbage til de frie Forhold. Det er derfor ikke blot godkendt, men ogsaa af overordentlig Vigtighed, at man ved Valutalovens Fornyelse søger at finde en Form for Importreguleringens Afvikling. Restriktionerne bør ved denne først og fremmest straks indskrænkes til det mindst mulige, men endvidere maa Ordningen vise Vej til Ophævelse af Reguleringen paa ethvert Omraade, hvor denne efterhaanden maatte findes overflødig.